

28

Pan Jezus naucza o miłosiernym Ojcu

Cele katechetyczne

- pogłębienie prawdy o tym, że wszyscy jesteśmy grzeszni, ale Bóg nas szuka, chce nam przebaczać;
- kształtowanie postawy nawrócenia, właściwej oceny samego siebie, pokuty, umiejętności pracy nad sobą;
- zapoznanie z publiczną działalnością Jezusa;
- kształtowanie postawy słuchania Słowa Bożego, zaufania Bogu i wyznawania wiary w Boga;
- uświadomienie, że Bóg jest dla nas bliski, że zależy Mu na każdym z osobna i do końca stara się o nawrócenie dla każdego grzesznika.

Treści

- przypowieść o miłosiernym ojcu oraz o zagubionej drachmie;
- Bóg jest miłosierny i czeka na powrót każdego człowieka, aby móc mu przebaczyć i go obdarować;
- Bogu bardzo zależy na każdym z nas, wytrwale nas szuka i zaprasza do powrotu do Niego każdego, nawet najgorszego, grzesznika;
- publiczna działalność Jezusa – nauczanie w przypowieściach;
- pojęcie „nawrócenia”;
- Jezus objawia nam Ojca i ogłasza Jego słowa.

Wymagania

Uczeń:

- zna i umie opowiadać przypowieść o miłosiernym ojcu oraz zagubionej drachmie;
- rozumie i wyjaśnia, że najważniejszym przymiotem Boga jest miłosierdzie, że Bóg czeka na powrót człowieka;
- tłumaczy swoimi słowami, czym jest nawrócenie;

- wyjaśnia, że Jezus objawia nam Ojca;
- wyjaśnia, dlaczego Jezus ogłasza nam słowa swojego Ojca;
- na podstawie wybranych tekstów biblijnych opowiada o publicznej działalności Jezusa.

Postawy

Uczeń:

- potrafi zobaczyć swoje słabe strony i złe postępowanie;
- stara się naprawiać zło, powracać do Boga, przeproszać ludzi i Boga;
- dziękuje za Bożą miłość;
- okazuje szacunek wobec Słowa Bożego;
- pragnie poznawać życie i nauczanie Jezusa.

Środki dydaktyczne

Podręcznik; Pismo Święte; przybory do rysowania; rekwizyty potrzebne do odegrania scenki: pierścień, maskotka świni, motyka itp.

Metody dydaktyczne

Rozmowa kierowana; pogadanka; wspólne rysowanie plakatu „syn marnotrawny”; wspólne czytanie Ewangelii; odegranie scenki obrazującej przypowieść o miłosiernym ojcu; zabawa: nauczyciel ukrywa w klasie pieniądze – zagubioną drachmę, następnie dzieci go szukają.

Korelacja z edukacją szkolną

- edukacja muzyczna – śpiew i słuchanie odpowiednich pieśni i piosenek religijnych: „Pewnej nocy łyż z oczu mych”;
- edukacja językowa – słownictwo: „król”, „korona”.

Propozycja realizacji

1. Rozpoczęcie modlitwą – *Akt wiary* i *Akt żalu*.
2. Pogadanka: codzienne życie dostarcza nam wielu okazji do refleksji. Pamiętam, jak w dzieciństwie mama opowiadała mi historie z życia osób, z którymi pracowała. Szczególnie przeżywałam problemy, choroby, nieszczęścia, rodzinne nieporozumienia,

jakich doświadczali bohaterowie tych opowiadań. Lubiłam słuchać tych historii, ponieważ wywoływały we mnie współczucie, kształtowały wrażliwość, a także sprawiały, że modliłam się w intencji tych osób. Podobnie jest w sprawach wiary. Pan Jezus często opowiadał ludziom historie wzięte z życia, prawdopodobnie po to, żeby łatwiej pokazać prawdy wiary, aby nauczyć ich czegoś więcej o Bogu. Tak było np. z przypowieścią o marnotrawnym synu, nazywaną też przypowieścią o miłosiernym ojcu. Pan Jezus, opowiadając o dziejach ojca i dwóch synów, chciał pokazać kochającego, przebaczonego ojca, wytrwale czekającego na syna, który zmarnował majątek i żył niegodziwie. Poprzez tę historię pokazał słuchaczom, jaki jest Bóg Ojciec dla każdego człowieka. Zadania 1 i 4 z podręcznika.

3. Odczytanie przypowieści Łk 15, 11-31; omówienie i utrwalenie. Zachęta, żeby dzieci powtórzyły ją własnymi słowami. Nawiązanie do reprodukcji obrazu Rembrandta zamieszczonej w podręczniku. Można wykorzystać zabawę słowno-ruchową*: nauczyciel czyta powoli tekst albo jego fragmenty, dzieci pantomimicznie ukazują emocje, działania bohaterów, symboliczne gesty; można też odegrać scenkę z przypowieści o miłosiernym ojcu.
4. Wykonanie zadań 2 i 3 z podręcznika. Wyjaśnienie sensu przypowieści, pogłębienie jej rozumienia. Skupienie uwagi dzieci na tym, jaki był ojciec syna marnotrawnego, jaki jest Bóg, co to znaczy, że Bóg jest miłosierny, jaki to ma związek z nawróceniem, co nam pomaga uznać, że warto powrócić do Boga Ojca.
5. Wykonanie zadania 2 z *Kart pracy*, wytłumaczenie, że Bóg czeka na każdego człowieka, jeśli on odejdzie od Niego i pragnie, aby taki człowiek powrócił do relacji z Nim.
6. Wspólna modlitwa przebłagalna, *Akt żalu*, formuła spowiedzi powszechnej wypowiedziana na Mszy Świętej. Zwrócenie uwagi na to, że modlitwy wstawiennicze są bardzo potrzebne każdemu z nas. Trzeba modlić się za innych, a nie porównywać się z nimi i oceniać ich złe postępowanie.
7. Wysłuchanie lub wspólny śpiew pieśni „Pustą, samotną drogą” albo „Pewnej nocy łązy z oczu mych”. Zachęcenie dzieci do zastanowienia się w ciszy, w czym przypominają synów marnotrawnych,

* P. Mathson, *Rok liturgiczny dzieci*, Poznań, 2000, s. 84 i dalsze.

może ciągle nie słuchają rodziców, kłócą się z rodzeństwem, lekceważą obowiązki, nie chcą się modlić. Zachęta, aby w swoim sercu z ufnością przeprosiły za to Pana Boga. Podkreślenie, że Boże Miłosierdzie to najważniejszy przymiot Boga. Zachęcenie dzieci do zaufania Bogu i wyrażenia Mu wdzięczności, ponieważ zawsze na nas czeka, gdy od Niego odejdziemy i chce nam przebaczać. Zadanie 3 z *Kart pracy*.

8. Jeśli pozostał jeszcze czas na lekcji dla utrwalenia prawdy, że Bóg nas ciągle szuka, cieszy się z naszego powrotu i odnalezienia się, odczytujemy przypowieść o zaginionej drachmie – Łk 15, 8-10; wykonanie i omówienie zadania 1 z *Kart pracy*.
9. Zakończenie: odczytanie zadania kierującego do *Domownika*, wycięcie paska z *Kart pracy* i wklejenie do dzienniczka ucznia.